

Mødet udsat kl. 12.16

Mødet genoptaget kl. 13.15

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 1: Forslag til finanslov for finansåret 1997.

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).
(Fremsat 2/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Da der blev dannet en ny regering med Socialdemokratiet i spidsen i januar 1993 til afløsning af De Konservatives og Venstres fælles regering – det var dengang – gik de fire nye regeringspartier i gang med at skabe forudsætningerne for at kunne lægge en ny kurs i den økonomiske og beskæftigelsesmæssige politik. Arbejdet hermed var tilendebragt i maj 1993, hvor kursen og rejskaberne blev præsenteret.

De mål, vi satte os dengang, blev af mange af vore politiske modstandere betegnet som grebet ud af miraklernes blå luft, men vi har faktisk holdt, hvad vi lovede at arbejde for. Vi har nået de mål, vi har sat os, på det tidspunkt, vi er nået til nu. På en række områder er vi lidt foran, men så præcist kan man jo heller ikke dosere et fem-årigt forløb.

For den offentlige økonomi var vi temmelig præcise i vores angivelser af målene: balance i den samlede offentlige økonomi i 1997-98. Meget senere havde vi realistiske forhåbninger om, at vi faktisk kunne nå det mål allerede i 1997. Den nu overståede vækstpause fik os til at tøve lidt med at stramme løftet, men vækstpausens ophør gør det nu igen muligt at arbejde realistisk for en balance i 1997.

Finanslovforslaget indebærer med udgangspunkt i de nyeste økonomiske skøn, at vi når så godt som til balance. Mange føler dog en vis fascination ved det runde nul, at balance ikke kun er noget omkring nul, men at det er selve

nullet. Denne fascination kan vi bestemt ikke sige os fri for i Socialdemokratiet. Med den som følgesvend vil vi gå ind i de forestående forhandlinger.

Det er helt afgørende for os, at den lagte linje følges i de kommende år. Balance er ikke nok for os i Socialdemokratiet. Vi vil målbevidst arbejde for, at vi kan begynde en tilbagebetaling af gælden. Vi skal være rustede til tilbageslag, som måtte komme til os udefra, eller som måtte komme, hvis vi ikke selv blev ved med at være dygtige nok til at holde kursen i den samlede økonomiske politik. Der skal være noget at stå imod med i dårlige tider.

Vi vil også skaffe os et råderum til vore beslutninger om samfundets udvikling. Her er vi naturligvis optaget af ikke at være massivt påvirket af de finansmarkeder, der i givet fald skal blive ved med at låne os penge. Vi vil arbejde støt og roligt, ikke med store armbevægelser og kæmpeplaner med svimlende tal, nej, vi vil arbejde med realisme, styrke og ordholdenhed, sådan som vi har lagt kursen og holdt stilen siden 1993.

Den tilsigtede balance og det fremtidige overskud i den offentlige økonomi når vi uden den forøgelse af skattestrykket, som den borgerlige regering benyttede sig af i 1980'erne. Med et let faldende skattetryk, også på trods af kommunernes nu synlige overskridelse af de aftalte rammer i kommuneaftalen, nås resultatet på dette område.

Flere partiers megen tale om at begrænse så den ene så den anden skattekilde er ikke saglig, samtidig med at der tales om balance i finanserne og endda om overskud. Dette vil i givet fald kun kunne ske igennem drastiske indgreb i velfærdssamfundet, og det er ikke Socialdemokratiets dagsorden. Skattelettelser skal finansieres, og finansieringen skal ikke komme fra dem, der har mindst. Udgiftstrykket er faldet kraftigt siden 1993, og også den udvikling i lighed med et stabilt, men svagt faldende skattetryk har vi tænkt os at fortsætte i såvel 1997 som fremover.

På en række af de andre økonomiske nøgleområder er der på tilsvarende vis vidnesbyrd om en fornuftig udvikling, og finanslovforslaget for 1997 lægger op til en fastholdelse af udviklingen på de områder, hvor der er egentlige påvirkningsmuligheder gennem vedtagelser i finanslovsammenhæng.

Danmark er et af de lande i verden, der har den højeste beskæftigelsesgrad. Vi er det EU-land, der har rekorden. For eksempel blot